

Napomenutia a povzbudenie z listu židom, 6.kapitoly

Židom 5:11-14 o ktorom by sme mali mnoho čo povedať, a to také, čo je ťažko vyložiť, pretože ste zleniveli ušami počuť. Lebo namiesto toho, čo by ste už boli mali byť učiteľmi na toľký čas, zase potrebujete, aby vás niekto učil prvkom počiatku výrokov Božích, a stali ste sa potrebnými mlieka a nie tvrdého, pevného pokrmu. Lebo každý, kto má účasť na mlieku, je neskúsený v slove spravodlivosti, lebo je nedospelý. Ale dokonalých pokrmom je tvrdý pokrm, tých, ktorí pre zvyklosť majú vycvičené zmyslové ústroje a tak spôsobilé posúdiť, čo je dobré a čo zlé!

Tvrdý, pevný pokrm

Schopní učiť

Dospelosť

Dokonalosť

Pre zvyk (návyk, pestovanie) vycvičené zmyslové ústroje a tak schopnosť posúdiť, čo je dobré a zlé

Mlieko

Potreba byť učený „prvkom počiatku výrokov Božích“

Neskúsenosť v slove spravodlivosti, nedospelosť

Židom 6:1-3 Preto zanechajúc počiatky učenia o Kristu nesme sa k dokonalosti a nekladme zase základu pokánia z mŕtvych skutkov a viery na Boha, učenia o umývaniach, o vzkladaní rúk, o zmŕtvychvstaní mŕtvych a o večnom súde. A urobíme aj to, keď len dovolí Boh.

Židom 6:4-8 Lebo je nemožné tých, ktorí už raz boli osvietení a ochutnali nebeského daru a stali sa účastnými Svätého Ducha a ochutnali dobré slovo Božie a rôzne moci budúceho veku, keby odpadli, zase obnoviť ku pokániu, ktorí sebe znova križujú Syna Božieho a vystavujú ho potupne na odív. Lebo zem, ktorá pije dážď, ktorý často prichádza na ňu, a plodí rastlinu, vhodnú tým, pre ktorých sa aj obrába, berie podiel na požehnaní od Boha. Ale tá, ktorá rodí trnie a bodľač, je nesúca a je blízka zlorečenstva, ktorej koniec je, aby bola spálená.

Požehnaná zem

Pije dážď

Plodí rastlinu, vhodnú pre tých, pre ktorých sa obrába

Berie podiel na požehnaní od Hospodina

Prekliata zem

Pije dážď

Rodí trnie a bodľač, je nesúca

Berie podiel na požehnaní od Hospodina

Je blízka zlorečenstva, ktorej koniec je, aby bola spálená

Židom 6:9-12 **Ale** sme presvedčení o vás, milovaní, lepšie veci, a ktoré idú so spasením, i keď tak hovoríme. **Lebo** Boh nie je nespravodlivý, aby zabudol na vaše dielo a na trdnú prácu vašej lásky, ktorú ste dokázali oproti jeho menu, keď ste slúžili svätým a ešte vždy slúžite. **Ale** želáme si, aby jeden každý z vás dokazoval tú istú snahu na plnosť nádeje do konca, aby ste nezleniveli, ale aby ste nasledovali tých, ktorí vierou a zhovievavosťou dedia zaslúbenia.

Ten, ktorý v nás započal dobré dielo, ho i dokoná - je Pánom začiatkov i konca a je Pánom i všetkého medzi tým. (Filipským 1:6).

Boh je spravodlivý a pamätá na našu prácu

Dokazujme tú istú **snahu** na plnosť **nádeje** do konca, aby sme **nezleniveli**

Zaslúbenia sa dedia **vierou** a **zhovievavosťou** (trpezlivosťou, vytrvalosťou)

Židom 6:13-20 Lebo keď dával Boh Abrahámovi zaslúbenie, keďže nemal na koho iného väčšieho prisahať, prisahal sám na seba a povedal: Požehnám, áno, požehnám ťa a veľmi ťa rozmnožím. A tak trpezlivo vyčkajúc dosiahol zaslúbenie. Lebo ľudia prisahajú na väčšieho, a každému sporu medzi nimi urobí koniec na stvrdenie zložená prisaha. A preto, že Boh chcel zvrchovane ukázať dedičom zaslúbenia nezmeniteľnosť svojej rady, vložil do toho prisahu, aby sme dvoma nezmeniteľnými vecami, zaslúbením Božím a jeho prisahou, v ktorých je nemožné Bohu oklamať, mali silné potešenie, my, ktorí sme unikli, uchopiť nádej, ktorá leží pred nami, ktorú máme sťa kotvu duše, bezpečnú a pevnú, a ktorá vchádza do vnútra za oponu, kde ako predbehúň vošiel za nás Ježiš stanúc sa veľkňazom podľa poriadku Melchisedechovho až na veky.

Boh nás na počiatku vyvolil a povolal

Prisahal na seba samého: „**Požehnám, áno, požehnám ťa a veľmi ťa rozmnožím**“

Abram **trpezlivo vyčkajúc** dosiahol **zaslúbenie**

Boh dedičom zaslúbenia ukázal **nezmeniteľnosť** svojej rady a tak do toho vložil **prisahu**.

Preto máme 2 nezmeniteľné veci: **zaslúbenie a prisahu**

Preto máme **silné potešenie** uchopiť **nádej**

Naša nádej (vízia, sny) nie je ľudským výmyslom. Narodila sa z Boha, z Jeho vyvolenia a povolania. Vložil do nás svoje večné Slovo, ktoré má v sebe božiu moc vykonať to, na čo bolo poslané. Boh nás utvrdzuje svojou prisahou, že sme a budeme dedičmi nielen zaslúbenia, ale že to zaslúbenie, ak trpezlivo vytrváme vo viere, aj dosiahneme. Z toho sa rodí naša nádej, bezpečná a pevná, ukotvená až za oponu, u samotného Božieho trónu. Tam, kde On prebýva, vošiel za nás náš Veľkňaz, Ježiš.

Skutočný Boží sen je vždy priamo napojený na Boží trón.